

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 listopada 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku A. R. z dnia 19 sierpnia 2019 r. przyznał wnioskodawcy prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia 7 sierpnia 2019r. tj. od zaprzestania zasiłku chorobowego. /decyzja k.45 akt rentowych/

Jednocześnie kolejną decyzją z tego samego dnia przyznał z urzędu ubezpieczonemu prawo do emerytury. /decyzja – k. 47 akt ZUS/

A. R. w dniu 10 grudnia 2019 r. złożył odwołanie od decyzji dotyczącej prawa do renty domagając się jej uchylecia i przyznania mu prawa do renty w związku z wypadkiem w drodze do pracy w 100% . Do odwołania załączył oświadczenie dotyczące okoliczności w jakich uległ wypadkowi w drodze do pracy wskazując, że do zdarzenia doszło w dniu 5 lutego 2019r. w pobliżu miejsca pracy zaś stwierdzona u niego całkowita niezdolności do pracy ma związek z tym wypadkiem /odwołanie i oświadczenie k. 3,4/.

Na rozprawie w dniu 27 października 2020r. pełnomocnik wnioskodawcy poparł odwołanie wskazując, że do wypadku doszło niemalże w pracy i powinno zdarzenie być potraktowane jak wypadek przy pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując argumenty tożsame co w zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie – k. 7, /

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca A. R. urodził się (...)

/bezsporne/

Niespornym jest, że wnioskodawca uległ w dniu 5 lutego 2019r. wypadkowi w drodze do pracy idąc ul. (...) na wysokości numeru 1A poślizgnął się upadł i doznał urazu kręgosłupa lędźwiowego, który to uraz spowodowały u niego całkowitą niezdolność do pracy potwierdzoną orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS. Po upadku wnioskodawca dotarł do miejsca pracy położonego przy ul (...) i zgłosił wypadek.

Zdarzenie to zostało uznane za wypadek w drodze do pracy i decyzją z dnia 27 sierpnia 2019r. przyznano wnioskodawcy zasiłek choroby w wysokości 100% wynagrodzenia (decyzja k.29 akt ZUS, orzeczenie lekarza orzecznika z 26 lipca 2019r. k.5 akt ZUS, zeznania wnioskodawcy 5 min.- 6min.43 sek. protokołu rozprawy k.30, płyta z nagraniem k.31).

Zaskarżoną obecnie decyzją pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. z dnia 12 listopada 2019 r. przyznał wnioskodawcy prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia 7 sierpnia 2019r. tj. od zaprzestania zasiłku chorobowego na podstawie przepisu art. 57 w wysokości na zasadach ogólnych (decyzja k 45 akt ZUS).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie A. R. jest niezasadne.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 w/w ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1. jest niezdolny do pracy,

2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,

3. niezdolność do pracy powstała we wskazanych w ustawie okresach składkowych i nieskładkowych albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Zgodnie jednak z art.57a warunek określony w art. 57 ust. 1 pkt 2 nie jest wymagany od ubezpieczonego, którego niezdolność do pracy jest spowodowana wypadkiem w drodze do pracy lub z pracy.

Na tej podstawie prawnej pozwany ZUS prawidłowo ustalił wnioskodawcy prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Brak jest jednak jakichkolwiek podstaw prawnych aby ustalić prawo czy wysokość tej renty w wysokości 100% na podstawie ustawy wypadkowej albowiem uprawnienia takie przysługują w oparciu o art. 6 ust.1 pkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych - tylko wyłącznie ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej. Ustawa ta obowiązuje od 1 stycznia 2003r. i nie przewiduje takich świadczeń dla ubezpieczonych którzy ulegli wypadkowi w drodze do pracy i z pracy.

Taką możliwość przewidywał art.41 ustawy z dnia 12 czerwca 1975r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (t.j. Dz. U. z 1983r. nr. 30 poz. 144), który zrównywał z wypadkami przy pracy wypadki w drodze do pracy i z pracy. Przepisy tej ustawy już nie obowiązują więc organ rentowy prawidłowo przyznał wnioskodawcy świadczenie rantowe na zasadach ogólnych.

Nie można też w żaden sposób zmienić oceny charakteru wypadku jakiemu uległ ubezpieczony A. R. gdyż niespornym jest, iż do wypadku doszło w drodze do pracy i nie zmienia tego faktu okoliczność , że doszło do niego w pobliżu czy „niemalże w pracy” jak wskazywała strona odwołująca.

Z tych wszystkich względów, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. z dnia 12 listopada 2019 roku.

Z./ Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy.